

14. Ὀρῶ εἶπεν ὁ Περμπτίδης, ἄλλ' οὔτε πάθη τοὺς
 θεοὺς ποιεῖν ὅσιον οὔτ' αὖ πάλιν τὰ πάθη θεοὺς νομίζειν.
 καὶ ὁ πατήρ τί οὖν ἔφη τὸν Ἄρην, θεὸν εἶναι νομίζεις ἢ
 πάθος ἡμέτερον; ἀποκριναμένου δὲ τοῦ Περμπτίδου θεὸν
 5 ἠγεῖσθαι τὸν Ἄρην κοσμοῦντα τὸ θυμοειδὲς ἡμῶν καὶ
 ἀνδρῶδες, ἀνακραγὼν ὁ πατήρ εἶπ' ἔφη τὸ μὲν μαχη-
 τικόν, ὦ Περμπτίδη, καὶ πολεμικόν καὶ ἀντίπαλον θεὸν
 ἔχει, τὸ δὲ φιλητικόν καὶ κοινωνικόν καὶ συνελευστικόν
 ἄθεόν ἐστι; καὶ κτείνοντας μὲν ἄρα καὶ κτεινομένους
 10 ἀνθρώπους ὅπλα τε καὶ βέλη καὶ τειχομαχίας καὶ λεηλα-
 D σίας ἐστι τις ἐφορῶν καὶ βραβεύων θεὸς Ἐννάλιος καὶ
 Στράτιος· † πάθος δὲ γάμου καὶ φιλότητος εἰς ὁμο-
 φροσύνην καὶ κοινωνίαν τελευτώσης οὐδεὶς θεῶν μάρ-
 τυς οὐδ' ἐπίσκοπος οὐδ' ἠγεμῶν ἢ συνεργὸς ἡμῖν γέγο-
 15 νεν; ἀλλὰ δορκάδας μὲν θηρεύουσι καὶ λαγωοὺς καὶ ἐλά-
 φους Ἄγροτέρα τις συνεπιθωύσσει καὶ συνεξορμᾷ θεός,
 εὔχονται δ' Ἀρισταίῳ δολοῦντες ὀρύγμασι καὶ βρόχοις
 λύκους καὶ ἄρκτους,

ὅς πρῶτος θήρεσσιν ἔπηξε ποδάγρας·

20 ὁ δ' Ἡρακλῆς ἕτερον θεὸν παρακαλεῖ μέλλων ἐπὶ τὸν
 ὄρνιν αἰρεσθαι τὸ τόξον, ὡς Αἰσχύλος (fr. 200) φησίν,
 Ἄγρεὺς δ' Ἀπόλλων ὀρθὸν ἰθύνοι βέλος·

E ἀνδρὶ δὲ τὸ κάλλιστον ἐπιχειροῦντι θήραμα φιλίαν ἐλεῖν
 οὔτε θεὸς οὔτε δαίμων ἀπενθύνει καὶ συνεφάπτεται τῆς ὀρ-
 25 μῆς; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδὲ δρυὸς οὐδὲ μορίας οὐδ' ἦν Ὀμηρος
 (ε 69) ἠμερίδα σεμνύνων προσεῖπεν ἀκαλλέστερον ἔρονος